

EVOLUTIE VAN DE WERKLOOSHEID

Hoofdstuk 7

Maarten Tielens

In 2002 ligt het aantal niet-werkende werkzoekenden 10% hoger dan in 2001. Het minder gunstige economische klimaat zorgt voor een stijging van de uitkeringsgerechtigde werkloosheid. We zien dat het voor werklozen in 2002 moeilijk is geworden om een job te vinden en zo uit de werkloosheid te raken. Het gevaar van langdurige werkloosheid loert om de hoek. De ene groep heeft het harder te verduren dan de andere. De werkloosheid bij jongeren, mannen en laaggeschoolden blijkt het meest gevoelig voor conjunctuurschommelingen.

1 De werkloosheid is 10% gestegen

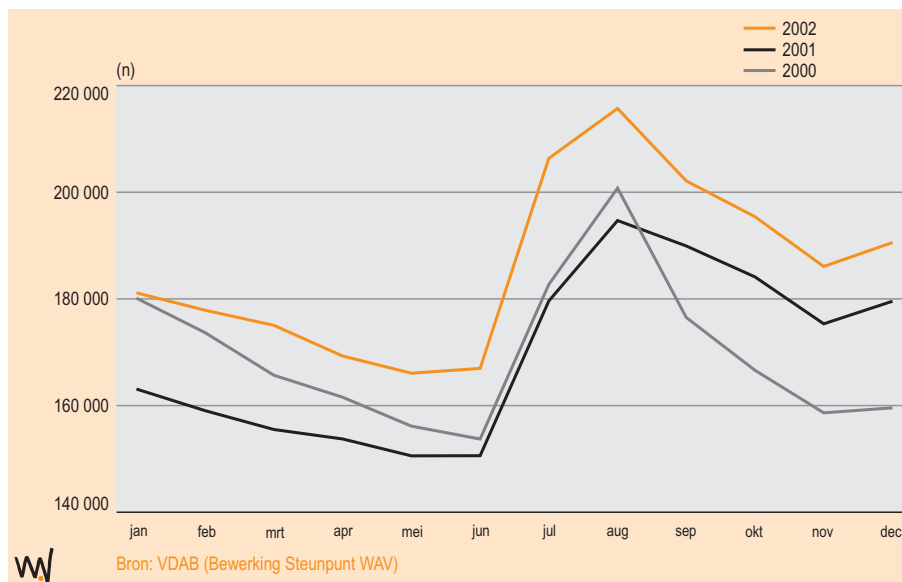
Het afgelopen jaar is de werkloosheid met 9,7% gestegen t.o.v. 2001.¹ We klokten in 2002 gemiddeld af op ongeveer 186 100 niet-werkende werkzoekenden (nwwz), dat zijn er 16 400 meer dan vorig jaar.

Bekijken we de maand-op-maandevolucie over een iets langere termijn (zie figuur 7.1) dan zien we dat de daling van de werkloosheid reeds in het begin van 2001 sterk vertraagde. Vanaf september 2001 ligt de werkloosheid hoger dan een jaar eerder. In 2002 slagen we er aanvankelijk niet in om de kloof terug te dichten: tussen januari en augustus 2002 ligt het aantal nwwz ongeveer 11% hoger dan een jaar voordien. Vanaf september 2002 lijkt de werkloosheid opnieuw gunstiger te evolueren dan in 2001. We zien dan dat de kloof met 2001 stilaan kleiner wordt.

¹ De cijfers voor 2002 zijn gebaseerd op een raming op basis van de 10 maanden (januari-oktober). Voor een verdere methodologische duiding verwijzen we naar www.steunpuntwav.be, rubriek publicaties, jaarreeks 'De arbeidsmarkt in Vlaanderen', jaarreeks 2002, deel 4 Jaarboek Methodologische bijlage.

Figuur 7.1

Evolutie van het aantal niet-werkende werkzoekenden (Vlaams Gewest; 2000-2002 raming)

■ Werkloosheidsevolutie bij jongeren en mannen meer conjunctuurgevoelig

Er is een groot verschil tussen mannen en vrouwen (zie tabel 7.1). In 2002 lag de werkloosheid bij de *mannen* gemiddeld 15% hoger dan in 2001, bij de vrouwen slechts 5%.² We zien wel dat de situatie, vooral bij de mannen, op het eind van 2002 verbetert.

Hfdst. 8 Daarnaast zien we dat de stijging van de nwwz zich vooral manifesteert bij de *jongere leeftijdsgroepen*, bij de -25-jarigen maar ook bij de 25- tot 39-jarigen. De werkloosheidsevolutie bij jongeren en mannen blijkt meer conjunctuurgevoelig te zijn. In tijden van economische recessie verliezen vooral mannen hun job, gezien zij meer werkzaam zijn in getroffen (industrie)sectoren als de metaalsector. Jongeren worden eerder getroffen door de stilgevallen aanwervingsdynamiek van bedrijven.

2 Voor een overzicht van gedetailleerd cijfermateriaal dat gebruikt wordt in dit hoofdstuk verwijzen we naar www.steunpuntwav.be, rubriek publicaties, jaarreeks 'De arbeidsmarkt in Vlaanderen', jaarreeks 2002, deel 4 Jaarboek Cijferbijlage.

Tabel 7.1

Aantal niet-werkende werkzoekenden naar geslacht en leeftijd (Vlaams Gewest; 2001-2002 raming)

	2001	2002 raming	Evolutie 2001-2002 raming	
	(n)	(n)	(n)	(%)
Totaal	169 651	186 100	+16 400	+9,7
Man	74 848	86 100	+11 270	+15,1
Vrouw	94 803	99 900	+5 130	+5,4
<25 jaar	43 402	49 900	+6 460	+14,9
25-39 jaar	69 050	76 100	+7 000	+10,1
40-49 jaar	44 115	45 800	+1 710	+3,9
≥50 jaar	13 085	14 300	+1 170	+9,0

Bron: VDAB (Bewerking Steunpunt WAV)

De werkloosheid in Wallonië

De officiële werkloosheidscijfers van Wallonië tonen dat er in 2002 ongeveer 225 800 nwwz zijn. Dat zijn er 3 600 (-1,6%) minder dan vorig jaar. Terwijl de werkloosheid in Vlaanderen stijgt, daalt die in Wallonië. De vergelijking tussen 2001 en 2002 in Wallonië is echter vertekend door een wijziging in de methode van uitschrijving van uitkeringsgerechtigde volledig werklozen (uvw's) in Wallonië sinds november 2001. Die heeft geleid tot een sterke daling van de uvw's (en dus van de nwwz), waardoor het aantal uvw's in 2002 veel lager ligt dan in 2001. Op jaarbasis daalt de werkloosheid dus in Wallonië. Gezien deze tijdsreeksbreuk mogen dergelijke vergelijkingen op jaarbasis voor Wallonië echter niet worden gemaakt tot november 2002.

2 *Sterke stijging van de uitkeringsgerechtigde werkloosheid*

De 'niet-werkende werkzoekenden' bestaan uit 4 categorieën.³ Die categorieën kennen elk een vrij verschillende evolutie tussen 2001 en 2002. Vandaar dat het belangrijk is om enkele categorieën apart te belichten. Achter de stijging van ongeveer 10% nwwz tegenover vorig jaar gaan twee belangrijke evoluties schuil, met name deze van de vrij ingeschreven werkzoekenden en deze van de uitkeringsgerechtigde volledig werklozen.

³ De uitkeringsgerechtigde werklozen (74%), de nwwz in wachttijd (11%), de vrij ingeschreven nwwz (9%), en de andere nwwz (6%).

2.1 ■■ De uvw's en de vrij ingeschrevenen: hoger lager

De stijging van de werkloosheid aan het eind van vorig jaar werd gedeeltelijk bepaald door een ongewoon sterke stijging van het aantal *vrij ingeschreven werkzoekenden*. In 2002 daalt dat aantal gestadig tot gemiddeld ongeveer 17 500; dat zijn er 3 000 minder dan in 2001 (-15%).⁴

Daartegenover staat de evolutie van de *uitkeringsgerechtigde volledig werklozen* (uvw's), de grootste groep binnen de nwwz. In 2001 daalden de uvw's reeds trager dan een jaar voordien. In 2002 stijgt het aantal uvw's t.o.v. 2001: er zijn gemiddeld 136 900 uvw's; dat zijn er 16 500 (+14%) meer dan vorig jaar.

2.2 ■■ De uvw's: instroom en uitstroom

Een stijging van het aantal uvw's kan verklaard worden door een grotere instroom en een kleinere uitstroom. De vertraagde conjunctuur zorgt voor een grotere instroom bij de uvw's: mensen verliezen hun job en worden uitkeringsgerechtigd werkloos. Daarnaast valt in een dergelijke conjunctuur de aanwervingsdynamiek bij bedrijven stil waardoor de instroom nog vergroot: schoolverlaters (afgestudeerd in 2001) die enkele maanden vruchteloos solliciteren ontvangen een wachttuitkering en worden zo uvw.⁵ Bovendien heeft het stilvallen van de aanwervingsdynamiek ook tot gevolg dat de uitstroom uit de uitkeringsgerechtigde werkloosheid kleiner wordt: uvw's vinden moeilijk een job.

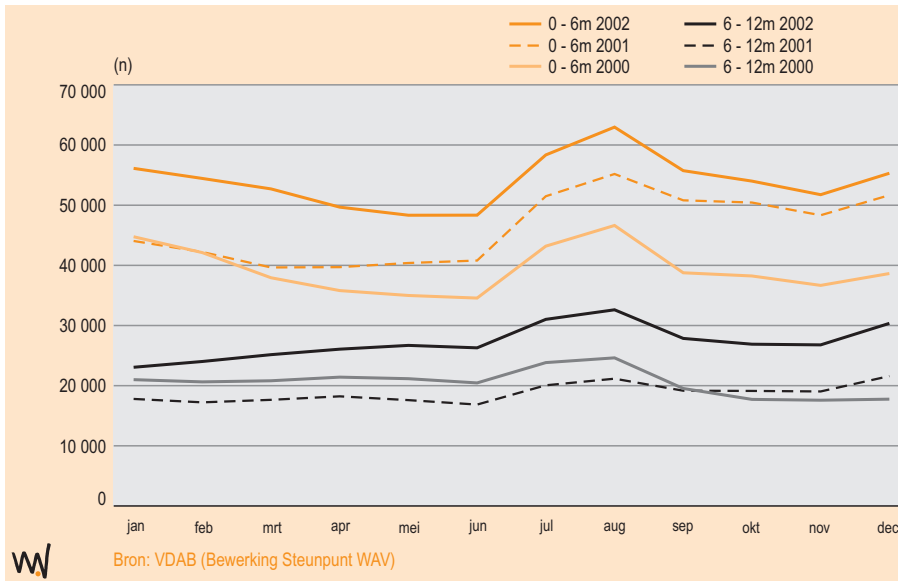
Om hier een beter zicht op te krijgen is het verhelderend te kijken naar de duur van de werkloosheid. We kunnen de werkloosheid opsplitsen in de zeer kortdurige werkloosheid (0 tot 6 maanden werkloos), de middelkorte werkloosheid (6 tot 12 maanden), de middel-lange (1 tot 2 jaar) en de zeer langdurige werkloosheid (meer dan 2 jaar). De zeer kortdurige werkloosheid biedt zicht op de instroom in de werkloosheid (mensen die werkloos *worden*), terwijl de andere categorieën iets zeggen over mensen die werkloos *blijven*. Omdat de stijging van de nwwz in 2002 in hoofdzaak een toename is van de uitkeringsgerechtigde werkloosheid splitsen we in wat volgt de uitkeringsgerechtigde werkloosheid op naar zeer kortdurige en middelkorte werkloosheid.

4 De stijging in 2001 van de vrij ingeschrevenen kon grotendeels verklaard worden doordat on-line ingeschreven uvw's die zich niet melden op de stempelcontrole tijdelijk in de categorie 'vrij ingeschrevenen' werden ondergebracht (Tielens, 2001, p.53). In 2002 is de opvolging van deze on-line-ingeschrevenen verstrakt waardoor foutief ingeschrevenen in de juiste categorie worden ondergebracht. Dat verklaart de sterke daling in 2002.

5 Mogelijk is er ook een effect door de verstrakking van de opvolging van vrij ingeschrevenen waarvan na controle is gebleken dat zij uvw zijn. Zij verhuizen van de vrij ingeschrevenen naar de uvw's.

Figuur 7.2

Evolutie van de zeer kortdurige en middelkorte uitkeringsgerechtigde werkloosheid (Vlaams Gewest; 2000-2002 raming)

We zien dat in 2001 vooral de zeer kortdurige uitkeringsgerechtigde werkloosheid is gestegen (zie figuur 7.2). In 2002 blijkt daarentegen dat vooral de middelkorte (alsook de middel-lange, zie verder) werkloosheid toeneemt. Dat wijst erop dat de uitstroom uit de werkloosheid moeizamer verloopt. Werkzoekenden vinden moeilijk een job en blijven langer werkloos.

We kunnen dus stellen dat *in 2001 eerder de instroom* in de uitkeringsgerechtigde werkloosheid toenam; mensen verliezen hun job en worden werkloos. *In 2002 is vooral de uitstroom* beperkt waardoor het aantal uvw's zich ophoopt; eens in de werkloosheid vindt men moeilijk een job en blijft men werkloos. Dit wil niet zeggen dat er geen mensen zijn die in 2002 hun job verliezen, maar deze 'instroom' is minder uitzonderlijk dan in 2001.

2.3 ■■ De wachttijders: afstuderen en wachten

Dat het in 2002 moeilijk is om een job te vinden zien we ook bij de evolutie van de *nwwz in wachttijd*. In 2002 zijn er gemiddeld 19 800 wachttijders, dat is 13% meer dan vorig jaar. Dat wijst erop dat meer schoolverlaters (afgestudeerd in 2002) zich bij de VDAB aanmelden en/of dat het langer duurt voor ze een job hebben gevonden omdat werkgevers aanwer-

vingen uitstellen. In de voorbije jaren vonden heel wat afgestudeerden op eigen kracht een job, vaak nog voor ze goed en wel afgestudeerd waren. Anderen die zich wel inschreven bij de VDAB raakten binnen korte termijn aan het werk. Die tijden lijken nu voorbij.⁶

3 Wie krijgt het eerst de klappen?

In wat volgt gaan we in op de kortdurige werkloosheid (minder dan één jaar werkloos) zonder de verdere opsplitsing te maken tussen zeer kortdurige en middelkorte werkloosheid. We vragen ons af in welke bevolkingsgroepen de toename van de (kortdurige) werkloosheid in 2002 is gesitueerd. In 2002 ligt de kortdurige werkloosheid (minder dan één jaar) immers sterk boven het niveau van 2001: gemiddeld zijn er in 2002 ongeveer 120 900 kortdurige nwwz; dat zijn er 16 900 meer dan in 2001.

3.1 ■■ Laag- en middengeschoolden eerst

De kortdurige werkloosheid is in absolute aantallen het sterkst gegroeid bij de *laaggeschoolde mannen*. Vooral de jongere leeftijdsgroepen stijgen sterk, maar we kunnen ook niet naast de groei van de laaggeschoolde mannelijke nwwz bij de 40- tot 49-jarigen kijken (zie tabel 7.2). De stijging van de nwwz bij de 25- tot 39-jarigen (+1 300) lijkt op het eerste zicht niet uitzonderlijk te zijn, maar binnen de uvw's is de stijging sterker (+1 900), en die wordt 'verzacht' door een daling bij de vrij ingeschrevenen (-900). Bovendien is het zo dat de laaggeschoolde mannen reeds in 2001 een even sterke stijging vertoonden. Zij kennen dus twee jaren na elkaar een sterke stijging van de kortdurige werkloosheid. Belangrijk is dat dit ook geldt voor de *middengeschoolde mannen*, waar vooral de stijging van de kortdurige werkloosheid bij de 25- tot 39-jarigen opmerkelijk is. Zij lijken een nieuwe 'problemgroep' te worden.

6 De VDAB-schoolverlatersenquête leert dat het percentage ingeschreven schoolverlaters dat na één jaar nog werkzoekend is sinds 1997 steeds afneemt en in 2001 stabiliseert: van de ingeschreven schoolverlaters van 1996 is 25% één jaar later nog steeds werkzoekend. Van de afgestudeerden in 1997 is dat nog 18,7%; van de generatie van 1998 nog 17,4%; van 1999 en 2000 nog 15,2% (VDAB, 2002a, p. 16).

Tabel 7.2

Evolutie van de kortdurige werkloosheid in een aantal specifieke groepen (Vlaams Gewest; 2000-2002 raming)

nwwz	2002 raming (n)	Kortdurige werkloosheid (minder dan 1 jaar)			
		2000-2001		2001-2002 raming	
		(n)	(%)	(n)	(%)
Laaggeschoolde mannen					
15-24 jaar	10 300	+1 294	+17,9	+1 700	+20
25-39 jaar	13 400	+1 693	+16,2	+1 300	+11
40-49 jaar	6 500	+642	+12,9	+900	+15
Middengeschoolde mannen					
15-24 jaar	8 400	+1 078	+17,8	+1 300	+18
25-39 jaar	5 700	+926	+28,1	+1 400	+34
40-49 jaar	1 730	+228	+21,6	+400	+34
Laaggeschoolde vrouwen					
15-24 jaar	7 200	+870	+15,9	+900	+14
25-39 jaar	11 900	+767	+7,3	+700	+6
40-49 jaar	7 300	+300	+4,6	+400	+6
Middengeschoolde vrouwen					
15-24 jaar	8 500	+730	+10,4	+800	+10
25-39 jaar	9 300	+678	+9,6	+1 500	+20
40-49 jaar	3 000	+342	+16,4	+600	+25

Bron: VDAB (Bewerking Steunpunt WAV)

Algemeen ligt het werkloosheidsniveau bij de vrouwen hoger. Dat komt vooral door het overwicht in de langdurige werkloosheid; in de kortdurige werkloosheid ligt het aantal vrouwen (61 600 kortdurige nwwz) maar net boven dat van de mannen (59 100 kortdurige nwwz). De groei van de kortdurige werkloosheid bij de vrouwen ligt lager dan bij de mannen, maar toch kennen sommige deelgroepen een frappante stijging. Vooral de *middengeschoolde vrouwen* tussen 25 en 39 jaar stijgen sterk, alsook de *laaggeschoolde vrouwen* jonger dan 25. De 25- tot 39-jarige laaggeschoolde vrouwelijke nwwz lijken niet uitzonderlijk sterk te stijgen (+700 nwwz), maar de stijging binnen de uvw's is sterker (+1 000 uvw's) en wordt ook hier 'verzacht' door een daling van de vrij ingeschrevenen (-400).

3.2 ■ ■ En de hooggeschoolden?

Ook bij de *hooggeschoolden* neemt de kortdurige werkloosheid sterk toe: in 2002 waren er 19 300 hooggeschoolde kortdurige werklozen, dat zijn er 4 200 meer dan in 2001. De stijging is sterker dan vorig jaar. In absolute cijfers is de groei even groot bij mannen (+2 200) als bij

vrouwen (+2 000). Bijna de helft van de stijging zit bij de 25- tot 39-jarigen. De rest van de toename situeert zich vooral bij de -25-jarigen.

Bij deze -25-jarigen zien we echter dat die stijging van de kortdurige werkloosheid zich in 2002 volledig situeert in de categorie van de nwwz in wachttijd. Dat betekent dat jonge hooggeschoolden vooral problemen ondervinden bij de aansluiting tussen het onderwijs en de arbeidsmarkt: jonge afgestudeerden vinden minder snel een job. Bij de 25- tot 39-jarigen is de stijging grotendeels een stijging van de uvw's. Dat zijn mensen die hun job verliezen of mensen die in 2001 afstudeerden en nog geen job hebben gevonden (en zodus na verloop van tijd een uitkering ontvangen). De stijging bij de hooggeschoolden is dan wel substantieel, maar al bij al blijft het aandeel van de hooggeschoolden in de werkloosheid eerder beperkt: de hooggeschoolden vormen slechts 13% van alle nwwz; de middengeschoolde 29% en de laaggeschoolden 58%. Bovendien is het risico om langdurig werkloos te worden bij hooggeschoolden veel kleiner.

3.3 ■ ■ De werkloosheidsgraden spreken boekdelen

Een vergelijking van de werkloosheidsgraden leert ons inderdaad dat de situatie bij *laaggeschoolden* ernstiger is dan bij midden- en hooggeschoolden. In 2001 bedroeg de algemene werkloosheidsgraad 6,4%, maar bij de laaggeschoolden lag die dubbel zo hoog. De middengeschoolden en vooral de hooggeschoolden liggen sterk onder de algemene werkloosheidsgraad (zie figuur 7.3).⁷

Bovendien zien we dat de werkloosheid bij de *vrouwen* nog steeds groter is dan bij mannen en dat het vooral de jongeren zijn die een hoge werkloosheidsgraad torsen. De ouderen hebben een lage werkloosheidsgraad, maar dat komt omdat er vele oudere werklozen vrijgesteld zijn van inschrijving als werkzoekende, waardoor zij niet voorkomen in deze werkloosheidsstatistieken (zie verder).

Het meest precair is de situatie bij de medeburgers van *Turkse en Marokkaanse nationaliteit*: bij hen ligt de werkloosheidsgraad tot vijf maal hoger dan bij de Belgen.⁸ Ook in het Jaarrapport 2001 van de Interdepartementale Commissie Etnisch-culturele Minderheden zien we dat het

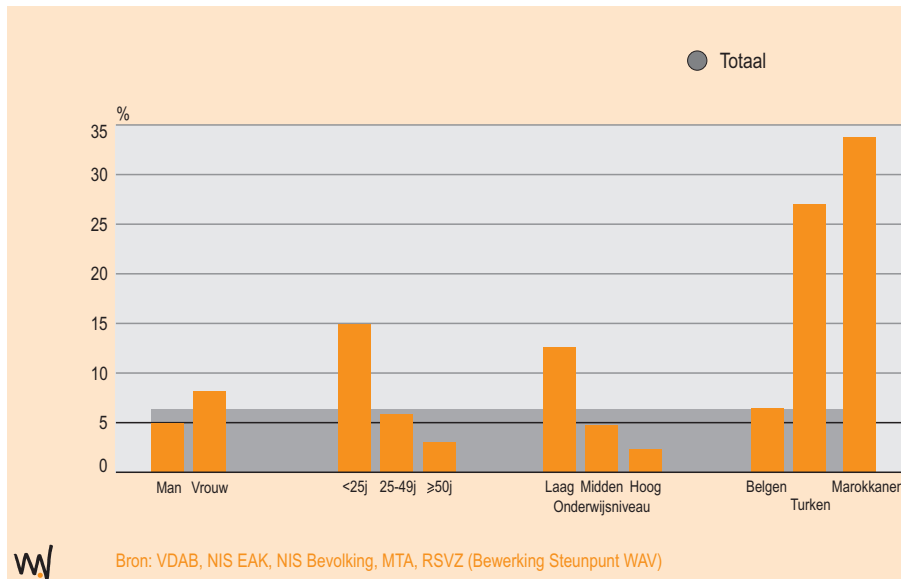
7 De hier gehanteerde werkloosheidsgraden verschillen van de ILO-werkloosheidsgraden. Hier maken we gebruik van het officieel geregistreerd aantal niet-werkende werkzoekenden bij de VDAB. Voor een methodologische duiding verwijzen we naar www.steunpuntwav.be, rubriek publicaties, jaarreeks 'De arbeidsmarkt in Vlaanderen', jaarreeks 2002, deel 4 Jaarboek Methodologische bijlage.

8 Deze werkloosheidsgraden zijn slechts een indicatieve raming omdat er geen actuele gegevens bestaan over het aantal werkenden naar nationaliteit. Deze graden kunnen enkel gebruikt worden als een maat van (on)gelijkheid.

aantal allochtone nwwz sinds 1996 sterk is toegenomen (ICEM, 2002, p.14).⁹ De werkloosheid onder de allochtonen van Turkse en Maghrebijnse afkomst is tussen 1996 en 2001 met 13% gestegen tot ongeveer 17 000 nwwz; bij de overige allochtonen met maar liefst 116% tot ongeveer 8 400 nwwz, terwijl bij de Belgen een daling werd opgetekend van 34%. In 2002 loopt het aantal nwwz van Turkse en Maghrebijnse afkomst verder op tot ongeveer 20 000 nwwz.

Figuur 7.3

Werkloosheidsgraad naar geslacht, leeftijd, onderwijsniveau en nationaliteit (Vlaams Gewest; 2001)

⁹ In dit rapport worden allochtonen afgebakend op basis van afkomst. Naast de nwwz van niet-Europese (vooral Turkse en Marokkaanse) nationaliteit worden ook genaturaliseerde Belgen van niet-Europese afkomst als allochtoon beschouwd. Onder 'Belgen' worden die nwwz verstaan die de Belgische nationaliteit hebben met uitzondering van de genaturaliseerden van niet-Europese origine.

4 *De dreiging van de langdurige werkloosheid*

Een grote groep die in 2001 werkloos is geworden, raakt moeilijk aan een job zodat in 2002 de *middellange werkloosheid* (één tot twee jaar) toeneemt.¹⁰ Tussen 2000 en 2001 was er nog een daling van 1 100 nwwz in de middellange werkloosheid, in 2002 is er een stijging van 3 500 eenheden tot 27 200 nwwz. Nog belangrijker is dat de daling van de *zeer langdurige werkloosheid* (meer dan twee jaar) sterk vertraagt: in 2001 tekenden we nog een daling op van 10 700 nwwz in de zeer langdurige werkloosheid, in 2002 is er een daling van slechts 3 800 eenheden tot 38 100 nwwz. En rekening houdend met het mogelijke cohorte-effect (personen die middellang werkloos zijn in 2002 worden zeer langdurig werkloos in 2003 indien ze geen job vinden) is het mogelijk dat we in 2003 sinds lang opnieuw een stijging zullen kennen van de zeer langdurige werkloosheid.

De evolutie van deze langdurige (meer dan één jaar) werkloosheid wordt ook beïnvloed door de schorsingen voor onbepaalde duur omwille van langdurige werkloosheid (artikel 80) en de vrijstelling van inschrijving als werkzoekende voor oudere werklozen. De personen in deze stelsels verdwijnen uit de werkloosheidsstatistieken. Zonder de vrijstellingen en schorsingen zou de middellange werkloosheid in 2002 dus nog sterker zijn gestegen, en de zeer langdurige werkloosheid nog minder sterk zijn gedaald. Het effect van deze maatregelen op de evolutie van de langdurige werkloosheid vermindert wel: beide categorieën groeien jaar na jaar minder sterk. Tussen 2000 en 2001 groeit het aantal vrijgestelde ouderen met 3 500 eenheden aan tot een totaal van ongeveer 86 000; daarnaast is er een groei van 3 900 schorsingen omwille van langdurige werkloosheid. Vanaf juli 2002 zijn de voorwaarden om een vrijstelling van inschrijving te bekomen verstrengd.¹¹ Hierdoor zal vermoedelijk de langdurige werkloosheid bij ouderen toenemen gezien er minder oudere nwwz uit de werkloosheidsstatistieken zullen verdwijnen.

10 In de vorige jaarboeken spraken we telkens van 'langdurige werklozen', waarmee we de groep bedoelden die langer dan 1 jaar werkloos was. Hier maken we een opsplitsing tussen 'middellange' werkloosheid (1 tot 2 jaar) en 'zeer langdurige' werkloosheid (meer dan 2 jaar) om het mogelijke cohorte-effect te duiden: mensen die in 2001 werkloos werden en die een jaar werkloos bleven 'verhuizen' van de kortdurige werkloosheid naar de middellange werkloosheid. Een stijging van de kortdurige werkloosheid in 2001 resulteert zodoende in een stijging van de middellange werkloosheid in 2002 indien de uitstroom uit de werkloosheid afneemt.

11 Op 1 juli 2002 zijn er nieuwe maatregelen van kracht gegaan in verband met de beschikbaarheid van deze oudere werklozen (voor de werklozen die reeds een vrijstelling hadden voor 1 juli wijzigt er niets). Werklozen ouder dan 50 jaar en minstens 1 jaar werkloos kunnen nog slechts een 'minimale' vrijstelling genieten, hetgeen betekent dat ze wel vrijgesteld zijn van stempelcontrole, maar dat ze zich wel als werkzoekend moeten inschrijven. Een 'maximale' vrijstelling, dus ook een vrijstelling van beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt, kan enkel nog bekomen worden door personen die minstens 58 jaar zijn (de leeftijd wordt stelselmatig opgetrokken tot 58 jaar op 1 juli 2004), of door personen die minstens 50 jaar zijn, een jaar werkloos én kunnen terugkijken op een beroepsverleden van 38 jaar (het beroepsverleden wordt stelselmatig opgetrokken tot 38 jaar op 1 juli 2004) (ABVV, 2002).

Tabel 7.3

Evolutie van de middellange en de zeer langdurige werkloosheid in een aantal specifieke groepen (Vlaams Gewest; 2000-2002 raming)

	Middellange werkloosheid (1 tot 2 jaar)					Zeer langdurige werkloosheid (+2 jaar)				
	2002	2000-2001		2001-2002		2002	2000-2001		2001-2002	
	raming (n)	(n)	(%)	(n)	(%)	raming (n)	(n)	(%)	(n)	(%)
Laaggeschoolde mannen										
15-24 jaar	1 800	-270	-17,2	+500	+35	800	-349	-27,4	-100	-11
25-39 jaar	3 900	+406	+14,2	+700	+21	4 000	-1 075	-20,4	-200	-4
40-49 jaar	2 300	+183	+9,8	+300	+14	5 400	-1 081	-16,0	-200	-4
Middengeschoolde mannen										
15-24 jaar	700	-149	-20,5	+100	+21	300	-22	-7,0	-30	-12
25-39 jaar	1 100	-78	-8,6	+300	+38	1 100	-190	-14,8	+20	+1
40-49 jaar	400	-59	-14,4	+100	+26	900	-161	-14,7	-60	-7
Laaggeschoolde vrouwen										
15-24 jaar	1 500	-305	-19,8	+300	+25	1 000	-464	-25,8	-300	-21
25-39 jaar	3 900	+51	+1,4	+300	+8	5 700	-2 210	-25,3	-800	-12
40-49 jaar	2 800	+111	+4,2	+70	+2	8 000	-2 433	-21,1	-1100	-12
Middengeschoolde vrouwen										
15-24 jaar	900	-370	-29,2	+70	+8	500	-161	-20,1	-100	-22
25-39 jaar	2 300	-418	-16,2	+100	+7	3 100	-1 084	-23,3	-500	-13
40-49 jaar	1 000	-97	-10,1	+100	+11	2 600	-575	-16,5	-300	-10

Bron: VDAB (Bewerking Steunpunt WAV)

De langdurige werkloosheid is traditioneel een zaak van laaggeschoolden en (in mindere mate) middengeschoolden. We zien dat de stijging van de *middellange werkloosheid* (één tot twee jaar) in 2002 zich vooral manifesteert bij de laaggeschoolden, meer specifiek bij de mannen (zie tabel 7.3). Maar ook de laag- en middengeschoolde werkloze vrouwen stijgen, alsmede de middengeschoolde mannen.

Alarmerend is dat de stijging zich vooral toont in de jongere leeftijdsgroepen, zowel de -25-jarigen als de 25- tot 39-jarigen. Deze jongeren dreigen in de harde kern van de werkloosheid te verzeilen, gezien het extra moeilijk is om zonder al te veel werkervaring uit de langdurige werkloosheid te geraken.

De *zeer langdurige werkloosheid* (meer dan twee jaar) vertoont een sterk vertraagde daling in 2002. Dit zien we het sterkst bij de laaggeschoolde vrouwen. Vooral de leeftijdsgroep van de 25- tot 49-jarigen bij deze vrouwen daalt minder sterk (zie tabel 7.3). Zoals reeds gesteld, be-

staat de kans dat de zeer langdurige werkloosheid volgend jaar sinds lang opnieuw een stijging zal kennen, gezien de stijging dit jaar van de middellange werkloosheid.

Cijferbijlage: www.steunpuntwav.be, rubriek publicaties, jaarreeks 'De arbeidsmarkt in Vlaanderen', jaarreeks 2002, deel 4 Jaarboek Cijferbijlage

Methodologie: www.steunpuntwav.be, rubriek publicaties, jaarreeks 'De arbeidsmarkt in Vlaanderen', jaarreeks 2002, deel 4 Jaarboek Methodologische bijlage